

גליון הכנה לדיפוס מספר

"השב האפר"

אשר היבר הרה"ג החסיד המקובל
וצדיק המפורסם איש אלקים ביצינא
קדישא אספקלדיא המאירה מורה
צדק לעדתי צינא מלא ספרא ולו
עשר מעלות במדות ישראלות ותק
ועושה חסד מזה פנחס אריה זצ"ל

אג"ד דק' טורקא

דווארט קומי אורי

ז

רעהשי"ת

השב האפר

פרשת כי תבא שנת תשפ"א גליון כ"ד

פרשת תבא

שאמרו בגמ' (עירובין כב) בין לצדיקים בין לרשעים, וזהו ושדת אותם בשיד והבן. או ירמוז והקמות לך אבנים גדולות רומז לבחי' צדקה כי המאור הגדול רזא דעתירי ור"ל תעורר מדת הצדקה בעולם וגדולה צדקה שמכפרת (בבא בתרא י) בדכתיב (דניאל ד, כד) וחט(את)[י]ן בצדקה פרוק, גם גדולה שמקרבת את הגאול (שם), ולכן מרומז בר"ת ו'הקמות לך אבנים גדולות ר"ת גואל, ו'שדת א'ותם ב'שיד ר"ת ובא, ע"ד הכתוב ובא לציון גואל והבן.

או יאמר והקמות לך אבנים גדולות ושדת אותם בשיד, תי' אבנים גדולות גימ' תקמ"ו והוא בחי' המתקת הדינין, כי בחי' הגבורות נכללים בעשר' פעמים אלקים גי' תת"ס, וכאשר נמתקים ע"י בחי' תקמ"ו הנ"ל נשאר מס' שדי, וזה שאנו אומרים (תנחומא בראשית י ח) מי שאמר לעולמו ד"י יאמר לצרותינו ד"י, וזהו מבחי' שם שד"י, וזהו ושדת אותם בשי"ד והבן. גם מספר לך אבנים גדול"ת עם מס' שדי גימ' תשר"י ל"ה הויות והבן.

והקמות לך אבנים גדולות ושדת אותם בשיד (כז, ב). ע"פ דברינו למעלה שתי' לך רומז על למ"ד ימי אלול וכ"ף ימי תשרי שבהם מתנוצץ בחי' דין ומשפט בעולם, וזהו ביום אשר תעברו את הירדן כי ידוע שצירוף א' מי"ב צירופי הוי' הוא והיה, וזה הצירוף שולט בחודש תשרי שהוא בחי' דין, וזהו והיה ביום אשר תעברו את הירדן, כי ירדן הוא רומז ירד דין שאז משמים השמעת דין, ורצונו לומר כאשר תרצו לעבור מבחי' דין אל הארץ אשר ד' אלקיך נותן לך נחלה ר"ל שתבא לבחי' רצון העליון שיהיה נפש שלך בחי' נחלה רומז ר"ת נ'פשינו ח'כתה ל'ה, ואז והקמות לך דווקא תראו לתקן הנו"ן ימים ע"י אבנים גדולות, כי אבן בא"ת ב"ש הוא תש"ט והוא ר"ת ט'לה ש'ור ת'אומים, כי ג' בחינות אלו הוא רומז לבחי' ג' אבהו ור"ל תעורר מדת ג' אבות והם אהבה ויראה ותורה וזהו אבנים גדולות, ואז תגרום בחי' ארך אפים על כל ימות השנה הנותרים שהם מס' שיד"ד חוץ יום הכפורים, כי ביומי דכפורה לית ליה רשו לסטוני, ותי' שד"ת גימ' ב"פ ארך אפים ע"ד

ולקחת מראשית וגו' (כו, ב). ע"ד שכתוב (לג, בא) וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק ספון, כי הקב"ה ברא בעולם גי' בחי' שהם עולם שנה נפש. ושורש שלהם נקרא תלי גלגל לב, וזהו רומז ד' מלך תג"ל הארץ ר"ל כאשר רצה השם שיתפשט בחי' מלכותו בעולם ברא ג' אלו שר"ת שלהם תג"ל, ועיקר הכל לא נברא רק בעבור האדם שע"י מעשיו הטובים יכול לקשר ולדבק הכל לשורשו לאור באור פני מלך חיים, ולכן אותיות אד"ם הם אחר אותיות תג"ל, ולכן נקרא יעקב בשם ישראל שהוא בחי' אדם העליון כי מס' תלי גלגל לב עם ג' כוללים גי' ישראל, ובלתי ג' כוללים גי' חלקת, וזהו התיקון ע"י התורה שנקראת ראשית, וזהו וירא ראשית לו כי שם חלק"ת דווקא והבן. וגם ראוי ירמוז ולקחת מראשית ר"ל ע"י התורה שנקרא ראשית תוכל לתקן כל ג' בחי' אלו עולם שנה נפש שגי' חלק"ת והבן.

והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר ד' אלקיך נותן לך נחלה

והשיב בך את כל מדוי מצרים אשר יגורת מפניהם ודבקו בך (י, טו) כי ידוע ע"פ (קהלת ת, ט) עת אשר שלט האדם באדם לרע לו, ר"ל ע"י היסורין שעושין לו או"ה עי"ז אנחנו מוציאים מהם ניצוצין הקדושים ונשארו ריק מכל, כי הניצוצים הקדושים נתדבקו בנו והוא ע"ד שאמרו (סנהדרין צו) מבני בניו של המן למדו תורה ברבי, וזהו סוד הגרים ע"ד (שמות יד, י) ופרעה הקריב ר"ל ע"י היסורין הקריב לבן של ישראל לאביהם שבשמים, וזהו גורם שניצוצי הקדושים חוזרים לשורשם, וזהו והשיב בך כל מדוי מצרים מדוי הוא מלשון ראייה, ואמרו בגמ' (?) לשון זה חזיא דהוה קא דוי ר"ל אותן הניצוצין שהיו בתוך מצרים והם בחי' ניצוצי אור זהו ישוב בך ר"ל שישבו להתדבק בך, ומפרש ע"י שיגורת מפניהם ר"ל ע"י היסורין שעשו או"ה באת לבחי' יראה עי"ז, ודבקו בך ע"ד הגרים כאמור והבן.

ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן השם לך שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש (כח, סה), ר"ל שח"ו לא תתיימש עצמך מן הגאולה ותרצה להיות לך מנוחה בין הגוים זהו הבטיח הש"י שלא יהיה ח"ו כן, רק תמיד יהיה לנו תשוקה שנבא לארץ הקדושה ושיבנה בהמק"ד ב"ב, ועי"כ ונתן ד' לך שם לב רגז, שיהיה לך יראה פנימיות וכליון עינים שיהי' לך כלות הנפש ותמיד תצפה לישועה ודאבון נפש שלא

תשתקע ח"ו בתאות החומר והגוף ורק תמיד יהיה לך דאבון על התאוה שלך ר"ל שתתחרט בלב על מה שיש בך איזה תאוה גופניית, ובזה אפשר לומר רמז בפסוק ישעי' (יא, טו) והחרים ד' את לשון ים מצרים וגו' והדריך בנעלים, כי ידוע שיש שם דרך השורה בחודש אלול כאמור אצלנו בכמה מקומות (?), והנראה עם דברינו אלה שזהו הכל לברכה דאבון נפש ולב רגז וכליון עינים, וזהו ר"ת דר"ך ד'אבון ר'גז כ'ליון, ור"ת ל"ב נפ"ש ע"ן נ'על, וזהו והדרך בנעלי' שיהיה בחי' דרך בבחי' איברים שר"ת נע"ל, וזהו הכל לטובה ולברכה כאמור, ולכיון הוא מלשון כלתה נפשי והוא לשון תשוקה כלות הנפש והדבק ביוצרה, וכן אמרתי ג"כ רמז בפסוק (כח, כא) ידבק ד' בך את הדבר עד כלותו אתך, כי הנביא הוכיח את ישראל בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחוק ממני (ישעיהו כט, יג), כאשר הדיבור יוצא מפי איש ולבו בל עמו, נמצא אין האדם דבוק עם הדיבור והדיבור הוא רק מן השפה ולחוץ, אמנם כאשר האדם הוא רוצה באמת ותמים להדביק ביוצרו הדיבורים היוצאים מפיו באומרו תורה או תפילה המה הדיבור הוא דבוק בו וזהו מביא את האדם להגיע לבחינת גדולה להיות לו בחי' כלות הנפש לדביקות שורשו להיותו שבה אל בית אביה כנעורי', וזהו ידבק ד' בך את הדבר מלשון דיבור ממש שיהיה דבוק עם הדיבור שלו וזהו יהיה לך עד שתבא

למדרגה להיות לך כלות הנפש, וזהו עד כלותו אותך, אפשר עוד לומר כי יש ששים רבוא אותיות לתורה ונשמת ישראל יש לו אחיזה באות מן התורה, וזהו עד כלותו אותך ר"ל יהיה לך תשוקה גדולה לבא אל אות שלך שיש בתורה והבן.

גם יש לומר בפסוק בבוקר תאמר מי יתן ערב (כח, טז) ר"ל אם תראה שאו"ה שלוים ושקטים תוכל לעורר עליהם בחי' דינים, וזהו בבוקר אם תראה בחי' חסדים על האומות, תוכל לומר מי יתן ערב, ובערב אם תראה ח"ו דינין על ישראל, תוכל לומר מי יתן בוקר, וזהו מחמת שיהיה בך יראה פנימית, וזה מפחד לבבך אשר תפחד וגם ממראה עיניך אשר תראה ר"ל שיהיה לך ראיית עינים בלי שום מסך המבדיל על ידי בחינת חטא ועון כלל ח"ו והבן.

